

Kl. 18.50

Tilbage står som det tredje, at en kommissi-
onsundersøgelse ifølge bemærkningerne til be-
slutningsforslaget skal anvendes til at, og jeg ci-
terer: »undgå, at en lignende situation opstår
igen«.

Regeringen er naturligvis helt enig i, at det er
vigtigt at undgå, at vi kommer til at opleve en
Muhammedsag igen. Og selv om det er regerin-
gens opfattelse, at den gennem hele sagen har
truffet de rigtige beslutninger på grundlag af
den viden, der forelå på de pågældende tids-
punkter, skal de erfaringer, som sagen kan give
os, naturligvis bruges. Vi skal blive bedre til at
tyde de signaler, der kommer fra andre dele af
verden. Det vil også være afspejlet i regeringens
globaliseringsstrategi og den globaliseringsana-
lyse, som Udenrigsministeriet er ved at udarbej-
de.

Også den officielle debat om sagen og de me-
get forskellige principielle synspunkter, der her
er givet udtryk for, er naturligvis en vigtig inspi-
rationskilde for regeringen. Men også her gæl-
der, at regeringen har meget vanskeligt ved at se
behovet for en undersøgelseskommission. Det
er efter regeringens opfattelse åbne, kritiske og
fordomsfrie diskussioner mere end langstrakte
undersøgelsesforløb, der er behov for som op-
følgning på denne sag.

Lad mig afslutningsvis sige, at ingen kan
være i tvivl om, at Danmark med Muhammed-
sagen har været ude i en helt usædvanlig krise,
som bl.a. rejser grundlæggende spørgsmål om
ytringsfrihed på den ene side og respekt for an-
ders tro og religion på den anden side. Det er
derfor meget vigtigt at fremhæve, at regeringens
holdning til forslaget om en undersøgelseskom-
mission ikke er udtryk for en anden vurdering
af sagens alvor end den, som ligger bag beslut-
ningsforslaget.

Det har heller ikke noget at gøre med spørgs-
målet om, hvorvidt vi skal lære af det, der er
sket. Det skal vi. Og vi skal som sagt gøre, hvad
vi kan, for at vi, samtidig med at vi holder fast i
vores grundlæggende principper, undgår, at der
igen kan opstå en tilsvarende situation. Spørgs-
målet er i en vis forstand alene, hvordan dette
skal gøres.

Forslagsstillerne har den opfattelse, at det rig-
tige er at nedsætte en undersøgelseskommissi-
on. Det er af de grunde, jeg har været inde på,
ikke en opfattelse, som regeringen deler. Rege-
ringens overordnede opfattelse er som sagt, at
Muhammedsagen er en politisk sag, og den skal

behandles som en politisk sag, dvs. gennem
grundig debat, diskussion og analyse i offentlig-
heden og i Folketinget. Det har regeringen været
parat til igennem hele forløbet, og det er regerin-
gen fortsat, og regeringen kan altså ikke støtte
beslutningsforslaget.

Formanden:

Tak til justitsministeren. Og så er det fru Birthe
Rønn Hornbech som ordfører.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg
blev meget overrasket, da jeg læste dette forslag
igennem. Jeg kan helt tilslutte mig de bemærk-
ninger, justitsministeren er kommet med, men
skal på Venstres vegne fremføre et par enkelte
punkter, da jeg jo kun har 5 minutters taletid.

Forslaget er på mange måder selvmodsigende.
Det virker også meget uigennem tænkt. En
sådan undersøgelse, som man ønsker, vil utvivl-
somt være en evighedsmaskine, der oven i købet
vil vise sig at være uden praktisk og politisk ef-
fekt i den retning, forslagsstillerne ønsker sig. Til
gengæld kan man frygte, at forslaget, hvis det
blev gennemført, kunne nå at forvolde skade i
forhold til andre magter og i forhold til ytrings-
friheden og foreningsfriheden.

Forslagsstillerne ønsker bl.a. at undersøge og
redegøre for Egyptens og andre islamiske landes
aktiviteter i det forløb, der førte til de voldsomme
reaktioner i mange dele af den islamiske verden.
Hvad mon vi ville føle, hvis der kom en
fremmed magt og foretog en sådan undersøgelse
her i landet? Det ville bestemt ikke gavne de
diplomatiske forbindelser, som man ønsker at
gøre bedre.

Man kan også stille spørgsmålet: Har man
virkelig tænkt sig, at man skal gå ind i fremmede
magters arkiver? Det hører jo unægtelig ikke
under det danske Folketings domæne.

Så ønskes der en undersøgelse af de internati-
onale pressereaktioner og deres mulige betydning
for Danmarks internationale omdømme. Det er jo
ren politik, som man altså vil sætte dommere
til at undersøge. Det er ikke det rette forum,
og hvad ville man i øvrigt få ud af at få samlet
alle disse scrapbøger om pressereaktionerne?

Jeg kan også forstå, at den danske presse skal
undersøges. Det klinger fælt i relation til yt-
tringsfriheden. Man må spørge, om pressen skal
drages til ansvar, sådan som de muslimske am-